

Список використаних джерел:

1. Соловей О. Фізична підготовленість як чинник особистої безпеки курсантів при підготовці до майбутньої професійної діяльності. О. Соловей, В. Богуславський, М. Пожидаєв, Д. Дищенко, С. Петренко. *Фізична культура, спорт та здоров'я нації: зб.наук. праць*. Вінниця, 2020. Випуск 9 (28). С. 78-84.
2. Мартишко А. Ю., Рябуха О. С. Особливості формування теоретичних і методичних знань із фізичної підготовки поліцейських. *Юридична психологія*. 2016. № 2. С. 91–99.
3. Бондаренко В. В., Решко С. М. Фізичний стан курсантів Національної академії внутрішніх справ. *Юридична психологія та педагогіка*. 2015. № 2. С. 180–190.

Кондратьєва А.

здобувач вищої освіти 3-го курсу
ННІ права та підготовки фахівців
для підрозділів
Національної поліції

Мислива О.

доцент кафедри ТСП
Дніпровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук

ТАКТИЧНА МЕДИЦИНА ЯК СКЛАДОВА БОЙОВОЇ ПІДГОТОВКИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ

Складовою частиною кожного виду навчання поліцейських є тактична підготовка – комплекс заходів, спрямований на набуття і вдосконалення поліцейським навичок практичного застосування теоретичних знань щодо правильного оцінювання конкретних подій з подальшим прийняттям правомірних рішень та психологічної готовності до дій у ситуаціях різних ступенів ризику [1].

Тактична медицина є важливим елементом бойової підготовки поліцейських, особливо в умовах війни. Здатність надавати першу допомогу на полі бою може врятувати життя не лише цивільних осіб, а й самих правоохоронців. Зважаючи на триваючу збройну агресію Російської Федерації проти України, питання підготовки поліцейських з тактичної медицини набуває особливої актуальності.

МВС України як невід'ємна частина сектору безпеки й оборони України входить до національної системи координації євроатлантичної інтеграції України та активно залучається до співробітництва з НАТО в рамках загальнодержавного курсу на набуття членства у цій організації [2, с. 207].

Слід зазначити, що особливо для поліцейських указаний елемент навчання є обов'язковим ще й за чинним законодавством України. Насамперед, ст. 3 Конституції, яка зазначає, що людина, її життя і здоров'я та безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. У п. 4 ст. 18, п. 14 ч. 1 ст. 23, ч. 3 ст. 37 та ч. 4 ст. 43 Закону України «Про Національну поліцію» серед основних обов'язків поліцейського закріплено надання ним невідкладної домедичної допомоги особам, які постраждали внаслідок правопорушень, нещасних випадків, а також особам, які опинилися в безпорадному стані або стані, небезпечному для їхнього життя чи здоров'я, а також особам, які постраждали в результаті застосування заходів примусу. Також такі вимоги містить ст. 12 Закону України «Про екстрену медичну допомогу», відповідно до якої поліцейські хоча й не мають медичної освіти, але за своїми службовими обов'язками повинні володіти практичними навичками надання домедичної допомоги, у тому числі за наявності кримінальної відповідальності за ст. 135 КК України «Залишення особи в небезпеці» [3].

В умовах бойових дій роль тактичної медицини для поліцейських є надзвичайно важливою. Своєчасне надання першої допомоги пораненим на полі бою може врятувати їм життя до прибуття кваліфікованої медичної допомоги. Крім того, поліцейські часто беруть участь в евакуації цивільного населення із зони бойових дій, під час якої виникає необхідність надавати домедичну допомогу пораненим і травмованим особам.

Специфіка навчання поліцейських тактичній медицині полягає у відпрацюванні сценаріїв надання першої допомоги в умовах, максимально наближених до бойових. Це дозволяє сформувати в поліцейських відповідні психологічні навички та вміння діяти у стресовій ситуації під вогневим впливом супротивника.

Водночас слід зазначити, що ефективна підготовка правоохоронців з тактичної медицини потребує належного матеріально-технічного забезпечення. Йдеться про забезпечення поліцейських сучасними індивідуальними аптечками, засобами іммобілізації, евакуації поранених тощо. Також необхідно приділяти увагу психологічній підготовці поліцейських до надання першої допомоги в екстремальних умовах.

Перш за все необхідно виділити достатнє фінансування для забезпечення поліцейських сучасними індивідуальними аптечками, засобами іммобілізації, евакуації поранених тощо. Також слід налагодити співпрацю з вітчизняними та міжнародними виробниками відповідного спорядження, а також провідними медичними закладами для обміну досвідом із військовими медиками.

По-друге, у системі підготовки правоохоронців потрібно запровадити регулярні навчальні тренування з відпрацюванням сценаріїв надання першої допомоги в умовах, максимально наближених до бойових. Це передбачає використання сучасних тренажерів та симуляторів. Крім того, програми

підготовки мають включати окремий блок із психологічної підготовки до дій в екстремальних умовах із залученням досвідчених фахівців.

Також важливим є вивчення та впровадження кращих практик підготовки правоохоронців з тактичної медицини, які використовуються в арміях країн-членів НАТО. Доцільно організовувати спільні навчання та обмін досвідом з іншими силовими структурами України, причетними до бойових дій. Розробка методичних матеріалів, відеороликів сприятиме самопідготовці поліцейських.

Нарешті, для вдосконалення системи підготовки необхідно проводити наукові дослідження та аналіз її ефективності. Комплексний підхід, що поєднує належне забезпечення, практичну та психологічну складові, а також залучення досвіду партнерів, дозволить максимізувати готовність українських правоохоронців до надання першої допомоги в екстремальних умовах.

Враховуючи вищесказане, можемо зробити висновок: ефективна підготовка українських правоохоронців з тактичної медицини вимагає комплексного підходу, який поєднуватиме належне матеріально-технічне та методичне забезпечення, практичне відпрацювання навичок у максимально наближених до бойових умов, психологічну підготовку до дій в екстремальних ситуаціях, а також активний обмін досвідом із міжнародними партнерами та військовими медиками. Лише за таких умов вдасться досягти високого рівня готовності поліцейських до надання кваліфікованої першої допомоги пораненим та постраждалим під час виконання службових обов'язків у зоні бойових дій, що в підсумку забезпечить збереження життя та здоров'я як правоохоронців, так і цивільного населення.

Список використаних джерел:

1. Про затвердження Положення про організацію службової підготовки працівників Національної поліції України: Наказ МВС України від 26.01.2016 № 50, п. 6. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0260-16#Text> (дата звернення: 22.04.2024).
2. Мислива О., Никифорова О., Бойко О. Методологія проведення занять із тактичної медицини для поліцейських в Україні з урахуванням сучасних вимог НАТО. *Юридичний вісник 2020* : Міжнар. наук. конф., м. Одеса. Одеса, 2020. С. 207–212. URL : <https://doi.org/10.32837/yuv.v0i2.1724>.
3. Кримінальний кодекс України (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2001, № 25-26, ст.131) URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>.